

*Het
Schemerrijk*

Henk Steinmann

© 2019 *Henk Steinmann*
1^e druk, december 2018
Titel: Het Schemerrijk
Auteur: Henk Steinmann
Omslag: Mirjam Boers

Uitgeverij U2pi, Den Haag
ISBN 978 90 8759 828 0

NUR 300

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de auteur.

*“Zondig Dapper” zei Maarten Luther
en hij bedoelde daarmee dat je daden (goed of slecht)
niet verstopt moeten worden.*

*Verberg je zwakheden niet maar laat ze zien
aan degene die je vertrouwt.*

*Je kan alleen van je wonden genezen,
als men kan zien wat je wonden zijn.*

*Wij willen zo graag onszelf genezen
en zetten alles op zekerheid en veiligheid.
Zo verliezen wij onze hartstocht en onze passie
voor het leven.*

*Voel je niet zo schuldig en wees niet zo bang.
Zo gaat de wereld verloren aan schuld en angst.
Zorg dat je jezelf ook niet verliest aan schuld en
angst.*

*Je hebt je levensduur niet in de hand,
maar wel de kwaliteit van je levenshouding.*

Inleiding

Het leven van een mens kan men het beste vergelijken met een reis. Een reis waarin wij de noodzakelijke ervaringen opdoen en waar wij de meest belangrijke gebeurtenissen van ons leven meemaken. Dat vormt ons en laat ons groeien tot de personen die wij zijn.

Iedereen is met een persoonlijk doel op aarde gekomen en groeit naar een uniek mens die is voorbestemd, al zie je dat van jezelf niet zo goed.

Hiermee wordt niet de unieke algemene mens bedoeld, maar de unieke mens die jezelf bent. Je bent die je bent en dat geldt voor iedereen afzonderlijk.

Ik ben geïnspireerd door vele gesprekken met wijze vrienden en met wat minder wijze vrienden, die elk hun eigen spirituele weg lopen.

In één van deze soms lange gesprekken ging het over de geschiedenis van Israël. Met name het stuk over de bevrijding vanuit de slavernij in Egypte sprak mij aan.

Het was de geschiedenis van het oude Jodenvolk, dat door Mozes naar het aan hun beloofde land werd gebracht. Deze geschiedenis is meer dan drieduizend jaar oud.

De weg van Cairo naar Jeruzalem duurt, als men te voet gaat, ongeveer drie dagen, maar de reis van dat volk duurde veertig jaar. Het ging door woestijnen terwijl men trok van oase naar oase.

Zo lopen wij ook ónze weg in het leven. Als we recht op ons doel zouden afgaan zouden we er zo zijn, maar nee, ook wij trekken van oase naar oase. In de tussentijd zwerven wij maar wat rond.

Dat omzwerven lijkt soms zo nutteloos, maar niets minder is waar. Het is een grote misvatting dat dit ‘omlopen’ zou zijn. Het is geen zinloos rondlopen, nee, alles heeft een reden. Een mens loopt nooit om, hij reist door het leven.

Dat Jodenvolk, dat meer dan vierhonderd jaar in slavernij had gewoond, werd bevrijd van die slavernij. De mensen bleven nog

heel lang denken als slaven. Zij moesten ervaringen opdoen en ervaren wat het is om vrij te zijn.

Tijdens hun tocht door de woestijn beleefden zij hun leven met zowel blijde als droevige gebeurtenissen, maar het belangrijkste wat zij leerden was de inhoud van het ‘vrij-zijn’. Daardoor kan je op zoek gaan naar jezelf, naar je innerlijke zelf.

Pas na die soms zo moeilijke ervaringen, zowel belangrijke als soms wat minder belangrijke levenslessen, waren zij voldoende voorbereid om het beloofde land binnen te gaan.

Ervaringen leiden tot inzicht en zij leren je wat angst voor het onbekende inhoudt. Levenslessen leiden tot wijsheid en zij leren je in hoeverre jij zelf schuld, of geen schuld hebt aan die dingen die jou overkomen. Zo is de reis die ik ga beschrijven mijn reis, mijn éígen levensreis.

Wat ik duidelijk tracht te maken, is dat elk mens een dergelijke levensreis maakt. Het maakt niet uit of die reis nu lang of soms heel kort duurt.

Dit boek behandelt drie verhalen in één verhaal. Het was mijn bedoeling die door elkaar te laten lopen. Het is mij echter niet gelukt om de verhalen dan ook nog goed leesbaar te houden. Daarom heb ik besloten om de verhalen te scheiden. Zo zijn er drie verhalen ontstaan die later bij elkaar komen, een apotheose.

1. Het basisverhaal is wat de geest van de mens beleefd, vanaf het moment dat hij naar deze planeet wordt gestuurd. Hij moet leren wat zijn ziel wil en wat zijn lichaam verlangt. Het is de geschiedenis van Hevar in het ‘Schemerrijk’.
Dit deel van het boek begint met de geschiedenis van Hevar die naar de planeet aarde, het ‘Schemerrijk’ gaat.
2. Het tweede verhaal is de geschiedenis van Helanah op de planeet Heool. Het is het vervolg op het eerste deel van deze trilogie, ‘De oude Hemel’. Het is de geschiedenis van Helanah op de planeet Heool. De positie van Heool is een geheim.
3. Het derde verhaal is het verhaal van de ziel van Hevar als hij droomt. Het is de geschiedenis van de droomwereld. Ik heb

gekozen voor een combinatie van een ‘parallel leven’ en de werkelijke herinneringen. Deze worden doorgegeven in de genen van een voorouder. Zo beleeft Hevar, samen met zijn broer Harien, werkelijk gebeurde avonturen. Zij zijn soldaten in het 30^e legioen van Rome.

4. Uiteindelijk komen, in een apotheose, de drie verhalen bij elkaar. Zij vinden tegelijk plaats in de universele tijd en ruimte van ons heelal. Lichamelijk is Hevar aanwezig op aarde. Tegelijkertijd reist zijn geest regelmatig terug naar Heool. Dat is zijn thuisplaneet, waar de geschiedenis van Helanah verder gaat. In de droomwereld van Hevar beleeft hij zijn avonturen in het Romeinse Rijk.

Een mens bestaat uit lichaam, ziel en geest. Het lichaam is gemaakt uit dezelfde bouwstoffen als ons heelal, uit sterrenstof. Het lichaam is daardoor ook gebonden aan de tijd en ruimte van dit universum.

De ziel daarentegen is in principe vrij. De ziel hoort bij het lichaam, maar alleen voor bepaalde tijd. De ziel kan kiezen tussen goed en kwaad. De ziel kan kiezen om verder te gaan dan dit universum. De ziel krijgt daarbij de hulp van de geest.

De geest is afkomstig van een ander universum. De geest komt van God en leidt de ziel op zijn weg op onze planeet. We ervaren dat niet, omdat wij uit onszelf egoïstisch zijn. Wij zien onszelf als één ik, terwijl er meerdere ‘ikken’ zijn. Lees voor verdere uitleg in deel vier van dit boek, waar de ‘Theorie van Alles’ wordt beschreven.

In dit boek gaat het in de eerste plaats over hoe die geest het ervaart, om hier in dit universum te zijn en een lichaam en een ziel te hebben. Alles bij elkaar de hoofdpersoon Hevar. Als Hevar droomt laat hij zijn lichaam los en verplaatst zich moeiteloos in tijd en ruimte. Ieder mens beleeft dat tijdens zijn

dromen. Zo dromen geest en ziel soms tegelijk, maar meestal afzonderlijk.

De geest droomt vaak van zijn thuisplaneet Heool en de ziel droomt over gebeurtenissen die hij heeft beleefd. Dat wordt 'verwerking' genoemd. Als de ziel in zijn dromen iets graag wil beleven, wordt dit 'fantasie' genoemd. De ziel is dan in een andere tijd en ruimte, in een 'parallel leven'.

Achter in dit boek staan aantekeningen die dieper inzicht geven over de dingen die worden beschreven. Daar waar het van belang is, wordt verwezen naar deze aantekeningen. Bovendien wordt in het laatste hoofdstuk een begin gemaakt met deel drie van de trilogie.

Hoofdstukken

	Inleiding	5
Deel 1	<u>De geschiedenis van Hevar</u>	
1.	Het Paradijs	11
2.	Uitgestoten	27
3.	Kind	51
4.	Balans	75
5.	Ontwikkelingen	99
6.	Levenslessen	137
7.	Zoektocht	159
8.	Verantwoordelijkheid	179
9.	Helanah	195
10.	Dood	243
11.	Vriendschap	269
12.	Schemering	275
13.	Licht	291
14.	Rust	305
15.	Mijn broer	317
16.	Herstel	335
Deel 2	<u>De geschiedenis van Helanah</u>	
17.	Helanah	363
18.	De boekrol	371
19.	Helanah en Harien	377
20.	Helanah en de zieners	389
21.	De raad van zieners	403
22.	Het eindoordeel	419
Deel 3	<u>De geschiedenis van de droomwereld</u>	
23.	Het Romeinse legioen	427
24.	De legioensoldaten	431
25.	Jeruzalem	437
26.	De Heremieten	449
27.	Het legioen in Thebe	463
28.	De martelaar	471
29.	<u>Apotheose</u>	483
30.	Het begin van deel 3 van de trilogie van Heool	497
	Naschrift	505
	Aantekeningen	507

Deel 1 De geschiedenis van Hevar

1. Het Paradijs

Het begin van alles is een mysterie. Zo is God ook een mysterie. In het Schemerrijk is God mannelijk. Op Heool is God echter vrouwelijk, dus een Godin. Ik weet niet waarom.

Alle mysteries komen voort uit dit basismysterie. Mysteries zijn er om op te lossen. Elk mysterie wordt opgelost als de tijd daar voor rijp is. Een mysterie wordt opgelost in de ruimte die daar voor bestemd is.

Zo worden mysteries die afhankelijk zijn van chronologische tijd en uitdijende ruimte, opgelost in het Schemerrijk. De wetenschap van het universum van het Schemerrijk, beschreven door Newton, Darwin en Einstein, lost deze mysteries op als de tijd daarvoor rijp is.

De mysteries van wisselende tijd en ruimte, met de bijbehorende beheersing van tijd en ruimte, worden opgelost op Heool¹. De planeet is belangrijk in het universum van Heool.

Hevar hoort zichzelf zeggen: “Ik weet waar ik vandaan kom. Ik kom van Heool en zal daar ook weer terugkeren”. Het is alsof ik de woorden nog hoor die de Druïde tegen mij zei:

“Wees dapper, Hevar. Leer wat het is om te zondigen. Je moet je zwakheden leren kennen en die niet verbergen. Je moet niet iedereen vertrouwen. Verlies niet je passie om te leven. Je moet leren niet bang te zijn en je niet schuldig te voelen. Zorg voor kwaliteit in je leven en niet voor kwantiteit.” Ik heb niets begrepen van die woorden, maar ze wel in mijn geest gebrand.

Eindelijk is het zover. Ik mag Heool verlaten. Ik mag naar het Paradijs. Na het bezoek aan het orakel ben ik gekoppeld aan Helanah. Ik ga met haar over naar het andere universum. Ik weet niet wat mij te wachten staat, maar het spannende is, dat ik nu een familie krijg. Het orakel heeft mij de naam Hevar gegeven.

Ik zit nu in het vacuüm van tijd en ruimte en wacht op de overgang naar het Paradijs. De Druïde² heeft mij verteld dat ik eerst moet

---

¹ Heool pag. 507

² Druïde pag. 509

groeien in mijn nieuwe bestaan. Hier op Heool ben je alleen maar geest. Straks in het Paradijs krijg ik een ziel en een lichaam. Ik heb geen idee wat dat inhoudt. Ik weet echter dat ik dan volledig mens word.

Ik voel dat de tijd gaat verschuiven. De ruimte past zich aan en er ontstaat een grote spiraal, met aan het eind een donker gat. Ik word erin getrokken. Het lijkt wel alsof ik helemaal leeg word gehaald, maar tegelijkertijd alles weet en voel.

Alles wordt zwart en ik weet dat ik naar het Schemerrijk³ ga. Het lijkt veel op het gevoel wat ik krijg als je naar de droomwereld⁴ gaat. Tegelijkertijd voelt het toch een beetje vertrouwd. Word ik nu een mens? Krijg ik nu een lichaam?

Ik voel iets wat aangeeft dat alles compleet is. Het is moeilijk om te beseffen wat dat precies is. Alles wat ik ben, wordt gebundeld in een heel klein gebied. Ik voel mij klein en wil mijzelf graag uitbreiden. Ik wil meer ruimte gaan innemen.

Maar hoe maak je iets groter wat al totaal is? Het is net of ik naast een bestaand universum, een nieuw universum wil vullen. Dat kan alleen maar door te dupliceren. Is dat wat er van mij wordt gevraagd? Het is nu net alsof ik wordt leeggezogen en daarna weer volloop. Dat is een vreemd gevoel.

Heb ik mijzelf nu verdubbeld? In mijn denken voelt dat niet zo, maar het schijnt in mijn gevoel wel zo te zijn. Ik ben er wel erg moe van geworden. Alles wordt wazig en ik voel dat ik ga dromen en weer terug naar Heool ga.

Hij is terug op Heool en zit op één van de banken waar hij de lessen van de Druïde heeft gekregen. Hij is alleen. Hij denkt terug aan een gesprek met de Druïde. Die had gezegd: “Hevar, jij komt in een adellijk geslacht als je terugkomt uit het Schemerrijk. Eerst ga je over naar het Paradijs in het juiste universum, maar nog niet op de juiste plaats.”

Hij was verbaasd geweest: “Ik heb altijd gedacht dat ik direct naar het Paradijs zou gaan om te leren en daar te werken.”

---

³ Schemerrijk pag. 509

⁴ Droomwereld pag. 511

De Druïde had zijn hoofd geschud en gezegd: “Het Paradijs is speciaal voor de mens door de Godin⁵ gemaakt, om het leven in het Schemerrijk te kunnen beginnen. Vanaf het begin heeft de mens daar verkeerde beslissingen genomen. Daardoor kan een mens nog maar korte tijd in het Paradijs doorbrengen.”

“Hoe gaat dat in zijn werk?” had hij gevraagd. “Ik begrijp van U dat ik eerst naar het Paradijs ga en daarna naar een andere plaats. Wat voor plaats is dat en wat moet ik daar doen?”

De Druïde had een hand op zijn schouder gelegd en gezegd: “Het is altijd de bedoeling van de Godin geweest dat mensen in het Schemerrijk zouden gaan wonen. Daar moeten zij hun lessen volgen. Met de opgedane kennis komen zij terug naar Heool, om altijd bij de Godin te zijn. Zoals ik al eerder heb gezegd, het is anders gelopen.”

“Wat bedoelt U met et is anders gelopen’, Druïde?”

“De eerste twee geesten die overgingen naar het Schemerrijk hebben het helaas verkeerd begrepen. Net als op Heool spreken de dieren in het Paradijs ook met ons. Eén van die dieren heeft het plan van de Godin niet helemaal goed doorgegeven aan de eerste mensen. Dat heeft geleid tot een aanpassing in de lessen die de mens nu krijgt.”

Hij had veel verwacht van dat gesprek met de Druïde. Echter niet, dat het een dergelijke wending zou nemen. Dat er iets niet verliep zoals de Godin dat wilde, had hem verbaasd. Hij weet nog wat hij toen zei: “Wat is er gebeurd en hoe gaat het straks bij mijn overgang?”

“Je zult het vanzelf merken, Hevar. De tijd in het Paradijs is aangepast en duurt, sinds de gewijzigde situatie, relatief kort. Vanuit het Paradijs kom je in andere omstandigheden terecht. Daar kan je beter leren wat nodig is, om voldoende kennis op te doen en weer terug te komen op Heool. Voordat je overgaat, krijg je nog verdere informatie van het orakel.⁶”

---

⁵ Godin pag. 516

⁶ Orakel pag. 516

Terwijl hij nog op die bank zit in de tuin op Heool, voelt hij de tijd verschuiven. Hij valt in slaap en gaat terug naar het Schemerrijk. Terug naar zijn nieuwe lichaam.....

Het is net alsof dat dupliceren steeds maar doorgaat. Ik neem nu veel meer ruimte in, dan toen ik in het Paradijs arriveerde. Het lichaam wat ik heb gekregen doet alles vanzelf.

Het is een wonderlijk gegeven, waar ik erg onder de indruk van ben. Mijn lichaam is werkelijk fantastisch. Ik ben erg benieuwd naar mijn ziel, maar daar merk ik nog niet veel van. Ik denk terug aan wat de Druïde daarover heeft gezegd. Zo ga ik in gedachten terug naar Heool.

De zon is al op. Het is opgehouden met regenen. Heool wordt weer verlicht door haar felle zon. Hevar is wakker. Hij denkt terug aan één van zijn lessen bij de Druïde.

Niet zo lang voordat hij werd aangewezen door het orakel, heeft hij met andere geesten een gesprek gehad met de Druïde. Hevar heeft toen gevraagd hoe je het zou kunnen merken, dat er ook een ziel is in het lichaam dat je krijgt.

De Druïde heeft gezegd: “Daar merk je in het begin helemaal niets van. Met de ziel gaat het net als met het lichaam wat je krijgt. Het is iets dat moet groeien in de tijd. In het Schemerrijk heerst een chronologische tijd, waarvan bijna nooit kan worden afgeweken. Ook in de nachten loopt deze tijd gewoon door.”

Eén van aanwezige geesten heeft vroeg hoe een mens reageert als de tijd blijft doorlopen. De Druïde heeft daar wat ontwijkend op geantwoord: “Het komt erop neer dat je vanzelf merkt wat de tijd doet met een mens. Het is één van de dingen die je daar moet leren. Tijd leert de mens wat goed en kwaad is. Als je leert wat kwaad is dan beseft je dat je de tijd niet kunt terugzetten. Daarna ontstaat schuld. Daardoor wil je daarna goed doen, omdat je dat niet nog eens wilt meemaken. Het gevolg daarvan is angst.”

Dat klinkt heel logisch. Hoe langer Hevar erover nadenkt, hoe moeilijker het is om dit echt te begrijpen. Schuld en angst, hij kent

deze termen niet. Dan ziet hij dat de zon al weer aan het zakken is. Hij valt in slaap en droomt weg.....

Ik bemerk dat het dupliceren steeds sneller gaat. Dat begrijp ik wel, omdat in dit universum de wiskundige principes precies eender werken als op Heool. Ik moet leren wat het betekent voor mijn lichaam als de tijd steeds maar blijft doorlopen.

Dan herinner ik een les die ik heb gehad over het dupliceren van het lichaam. Dat was een les van de Druïde. Ik word weer teruggetrokken naar Heool. De tijd gaat hier in het Schemerrijk zoveel anders dan op Heool.

Op Heool slaap ik alleen in de nachten. In het Schemerrijk val ik na een heel korte tijd alweer in slaap. Het zal wel te maken hebben met die vreemde chronologische tijd van dit universum, denk ik voordat de slaap mij overmant.

Hij zit samen met zijn medeleerlingen op het gras bij het huis van de Druïde in Walenia⁷. Dat is het belangrijkste gebied op de planeet Heool. De Druïde heeft net uitgelegd dat zij na de overgang naar het Schemerrijk, een lichaam en een ziel zouden krijgen.

Over het lichaam vertelt de Druïde: “Een lichaam bestaat uit miljoenen cellen die elk een eigen functie hebben. Deze cellen bevatten erfelijke informatie die men in het Schemerrijk ‘DNA’⁸ noemt. In het DNA zit erfelijke informatie die wordt verdeeld over zogenaamde genen. Het lichaam wat jullie krijgen, heeft meer dan vijftienduizend van deze genen.”

Iemand vraagt wat het belang van deze genen is. De Druïde legt uit dat het lichaam, tijdens het verblijf in het Schemerrijk, zichzelf steeds opnieuw dupliceert. Tijdens dit proces kopieert het lichaam in de nieuwe cel de informatie van de oude cel.

---

⁷ Walenia pag. 518

⁸ DNA pag. 519

Na deze herinnering voelt hij de slaap weer opkomen. Hij weet nu dat zijn lichaam wakker gaat worden in het Paradijs. Hij herkent nu deze steeds terugkomende procedure.

Als hij slaapt in het Schemerrijk, dan heeft hij de mogelijkheid om naar Heool terug te gaan. Op het moment dat zijn lichaam wakker wordt in het Schemerrijk, moet hij weer terug naar zijn lichaam. Dat voelt aan als gaan slapen op Heool. Als je deze procedure herkent, kan je hem dus ook gebruiken.....

Dat is er dus gaande in mijn nieuwe lichaam. Er vindt de hele tijd celdeling plaats. Mijn lichaam wordt hier in het Paradijs opgebouwd, totdat het naar de nieuwe plaats in het Schemerrijk kan gaan. Mijn lichaam moet daar naar toe groeien.

Ik moet ineens denken aan een weefgetouw wat ik een keer heb gezien op Heool. Dat was tijdens het bezoek van mijn klas aan een klooster. De kloosterlingen weefden daar kleding uit wol van schapen.

Toen de Druïde een gesprek aanging met het hoofd van het klooster, gebruikte hij een vreemde vergelijking. Ik begreep dat toen niet. Ik weet niet waarom ik daar juist nu aan moet denken. Het ging over de Godin die ook weeft, maar dan niet met wol, maar met mensen.

De Druïde zei dat daar een lied over was gemaakt door Havid, een van de grootste dichters op Heool. Ik heb altijd een zwak voor Havid gehad en het orakel heeft daar ook iets over gezegd. Wat mijn lichaam en ziel gedaan hebben in de tussentijd, is voor mij nog steeds een raadsel. Maar ik voel dat mijn lichaam weer gaat slapen en dus kan ik weer terug naar Heool.

Hevar loopt door een oud bos op Heool. Terwijl hij nadenkt over zijn dromen ziet hij zichzelf weer zitten in die grote ruimte onder de eucalyptusbomen bij het orakel. Hij hoort nog de stem van Paola die zei: "Jouw naam is Hevar en je gaat naar het Schemerrijk. Je hebt van de Druïde gehoord wat je daar gaat leren. Wat je nog niet weet, is dat je ook een opdracht krijgt."

Hij had gevraagd wat voor opdracht dat was en waarom hij een opdracht kreeg. Het was even stil gebleven en toen kwam er opeens die andere stem: "Ik ben Simona, de tweelingzuster van Paola. Er zijn maar weinig geesten die vragen waarom zij een opdracht krijgen. Mag ik jou vragen waarom jij die vraag stelt?" Hij was daardoor in verwarring gebracht. Hij wilde alleen maar weten wat de reden was voor een opdracht. Hij was heel nieuwsgierig naar wat er allemaal zou gaan komen. Hij wilde graag voorbereid zijn op nieuwe dingen.

Hij had gezegd: "Ik ben alleen erg benieuwd naar wat er straks gaat gebeuren als ik overga naar het Schemerrijk. Ik heb tijdens mijn lessen niets gehoord over opdrachten."

Na zijn antwoord was het stil gebleven. Hij begrijpt nu dat het orakel hem zelf wilde laten zeggen wat hij voelde. Vandaar dat hij nu glimlacht als hij terugdenkt aan zijn reactie.

Hij hoort zichzelf nog zeggen: "Ik begrijp wel dat alles heel anders is in het Schemerrijk. Toch kan ik niet begrijpen dat er iets is dat niet wil samenwerken met de Godin. Voor mij is dat onmogelijk. Dat kan ik mij niet voorstellen. Vandaar mijn vraag. Ik denk dat het iets te maken heeft met de dingen die ik niet kan begrijpen."

Hij hoort nu nog de stem van Paola: "Jouw gedachten daarover zijn juist. Het leren over het verschil tussen goed en kwaad is moeilijk. Jij hebt nog nooit ervaren wat kwaad is, dus beseft je ook niet wat goed is. Vandaar dat de Godin jou wil laten ervaren hoe je het kwaad kan overwinnen. Lang geleden, in de chronologische tijd van het Schemerrijk, ben ik zelf óók in het Schemerrijk geweest. Ik wil alleen maar zeggen dat er geen andere manier is dan deze manier. Ik ben één van de twaalf leerling-druïden en heb moeten ondervinden dat het nakomen van je opdracht soms heel erg moeilijk kan zijn. Maar na mijn terugkomst op Heool, wist ik direct dat het voor mij heel erg noodzakelijk was geweest."

Hij weet nog hoe ontzettend blij hij was met dit antwoord. Ook beseft hij nu hoe belangrijk het vervolg van dit gesprek is, voor de tijd die hij gaat doorbrengen in het Schemerrijk.

Zo denkt hij terug aan de woorden van Simona: “Hevar, wij geven jou een anagram.⁹ Die moet je oplossen tijdens je leven in het Schemerrijk. Als hulp bij het oplossen geven wij jou een kaart met daarop het anagram. Bovendien geven wij jou het nummer vier. Vier is het getal van het Schemerrijk. Zoals drie het getal is van Heool¹⁰.”

Hij ziet die kaart nu nog voor zich. Op die kaart staat een grote cirkel. Er staan woorden op in een taal die hij niet kent. De cirkel is in vier gelijke delen verdeeld. In elk deel is er plaats voor zes woorden. Niet alle woorden zijn vermeld. Op sommige plekken staan alleen maar puntjes. Hij weet nog dat hij toen niet verder durfde te vragen. Hij weet nu ook dat hij dat anagram zomaar kan visualiseren in zijn hoofd.

Ook nu kan hij het anagram zo voor zich halen. Opeens hoort hij de stem van Paola weer in zijn hoofd: “Let op wat ik nu ga zeggen. Als je het niet kan onthouden, moet je het opschrijven. Dat mag ook op de kaart waar het anagram op staat afgebeeld. Er ligt een pen naast de kaart.”

In gedachten draait hij de kaart om en ziet de letters die hijzelf op de achterkant heeft geschreven: ‘Er valt niets te winnen of te verliezen in het Schemerrijk. Onderzoek wat je moet verliezen en leer wat je kan winnen.’

Nog steeds loopt hij in het oude bos. Eigenlijk verwacht hij dat de Druïde ineens verschijnt, maar dat gebeurt echter niet. Op een kleine open plek gaat hij op een boomstam zitten.

Hij overdenkt de gebeurtenissen in het Schemerrijk. Hij begrijpt nu dat er heel belangrijke ontwikkelingen plaatsvinden in zijn nog kleine, maar sterk groeiende lichaam. Hij heeft geleerd op Heool dat men het begin van dit lichaam een embryo¹¹ noemt.

Wat hij voelt als hij in het Schemerrijk is, zijn de zintuigen die zich vormen. Zintuigen maken het mogelijk contact met de omgeving te krijgen. Ook worden er organen, botten, spieren en zenuwen gevormd. Tijdens de anatomielessen werd verteld dat de ruggengraat belangrijk is om rechtop te kunnen staan.

---

⁹ Kaart van het Anagram pag. 521

¹⁰ Drie, het getal van Heool pag. 522

¹¹ Embryo pag. 523

Hij beseft dat het niet lang meer zal duren, voordat hij met zijn nieuwe lichaam het paradijs moet gaan verlaten.

Dan overvalt hem een gedachte aan een vrouw in het klooster. Tijdens het bezoek was hij bij één van de vrouwen blijven staan. Zij zat achter een weefgetouw. Hij had haar gevraagd wat de Druïde bedoelde met het weven van de mens door de Godin.

De vrouw had hem uitgelegd dat dit te maken heeft met het weven van een kind in het Paradijs. Daar groeit het kind door veel te slapen. Zij had ook gezegd dat hij vooral niet moest vergeten zelf ook te gaan slapen. Hij hoort haar nog zeggen: "In het Schemerrijk bepalen de mensen zélf wanneer ze gaan slapen en dat heeft soms nare bijwerkingen," Hij begint weer wakker te worden....

Ik ben weer in het Paradijs. Ik voel dat mijn lichaam nog steeds groeit. Van mijn ziel bemerk ik nog niets. Ik denk na over de woorden van de vrouw uit het klooster.

Hoe regel ik zelf dat ik naar de droomwereld wil? Tot nu toe was het steeds automatisch gebeurd. Als ik daarover nadenk, beseef ik ineens dat de droomreizen wel degelijk door mijzelf zijn gewild. Ik herinner mij een les van de Druïde. Bij de opkomst van de tweede zon van Heool, moesten wij proberen bestand te zijn tegen de wil om te gaan slapen. Ik voel nog hoe moeilijk het toen was om wakker te blijven.

De Druïde had vertelt dat, als je in staat was om wakker te blijven, je ook zelf naar de droomwereld kon gaan om mensen te ontmoeten. De Godin heeft echter altijd een reden waarom wij bepaalde mensen wél en bepaalde mensen niet ontmoeten. Elke ontmoeting heeft een betekenis. Dan voel ik mijzelf weer wegzakken. Mijn lichaam geeft zich over aan de slaap.

Hevar droomt en hij weet dat ook. Hij is niet terug op Heool. Hij is in een omgeving waar hij nog nooit is geweest. Het is een ruw gebied waar hij loopt en het lijkt meer op een woestijn.